

Dinsdag

De afgekeurde Struikelsteen

Bijbellezing: Lucas 20:9-20

Op verschillende plaatsen in het enorme tempelcomplex in Jeruzalem geven Joodse rabbi's uitleg over de Thora, over Gods wil en Gods wet. Ook rabbi Jezus uit Nazaret geeft onderricht in de tempel. De mensen hangen aan zijn lippen. Jezus weet die aloude woorden van God zo eenvoudig en zo praktisch uit te leggen. Zo heel anders dan ze gewend zijn van hun eigen schriftgeleerden.

Opeens wijkt de groep met aandachtige luisteraars uiteen. Een afvaardiging van het Sanhedrin, het hoogste Joodse rechtscollege wil in gesprek met Jezus. Ze hebben de chaos van gisteren nog vers in het geheugen. Ze hebben er vannacht zelfs niet van kunnen slapen. Woedend zijn ze op Jezus, die rabbi uit het achterland, uit dat verre Galilea.

"Op grond van welke bevoegdheid doet U die dingen? En wie heeft U bevoegdheid gegeven? Zeg ons dat eens." Jezus moet Zich maar eens verantwoorden, vinden ze. Gisteren die profetische intocht in Jeruzalem. Daarna het complete tempelbedrijf urenlang stilleggen. Dat doe je niet zomaar. Op hun vraag naar zijn bevoegdheid antwoordt Jezus met een wedervraag. (Zo'n wedervraag is vrij gebruikelijk in discussies tussen rabbi's onderling.) Als zij Hém hierop antwoord kunnen geven zal Jezus op zijn beurt hún vraag beantwoorden: *'Johannes de Doper, van wie kreeg hij zijn bevoegdheid om te dopen – uit de hemel of van mensen?'* De leden van het Sanhedrin overleggen fluisterend. Bang zijn ze voor de mensen, die Johannes voor een echte profeet houden. Dus is hun antwoord op de vraag van Jezus: *'We weten het niet.'* Glimlachend zegt Jezus: *'Dan zeg Ik ook niet op grond van welke bevoegdheid Ik die dingen doe.'*

En meteen daarna vertelt Jezus – zoals Hij vaak doet – een gelijkenis. Een verhaal uit het dagelijks leven. Hij wil hiermee de harten van zijn hypocriete tegenstanders bereiken door hen een spiegel voor te houden.

De gelijkenis: De eigenaar van een wijngaard stuurt zijn zoon – de erfgenaam – om de opbrengst van de oogst in ontvangst te nemen. De pachters/huurders van de wijngaard doden de zoon en steken de opbrengst van de wijngaard in hun eigen zak. *"Wat zal de eigenaar van de wijngaard nu met hen doen? Hij komt zelf, doodt de wijnbouwers en geeft de wijngaard aan anderen."* 'Dat nooit', is de verschikte reactie van de mensen om Jezus heen. Ze weten dat Jezus met de wijngaard het volk van Israël bedoeld. En de Eigenaar van die wijngaard? Dat is God.

"Maar Hij keek hen aan en vroeg: 'Wat betekent dan wat er geschreven staat: 'De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden'? Iedereen die over die steen struikelt zal gebroken worden, en iedereen op wie die steen valt zal worden verpletterd.'"

Als je een huis gaat bouwen kies je met zorg de stenen uit die twee muren - die haaks op elkaar staan – met elkaar verbinden. Hoekstenen noemen we die. Het verrassende is nu dat God een door de bouwers afgekeurde steen gebruikt als hoeksteen van het gebouw van zijn liefde. Die steen is Jezus. De bouwers zijn de geestelijke leiders van het volk van Israël. Zij hebben Jezus afgekeurd. Zij hebben Jezus verworpen.

In de tijd van Jezus was er een spreekwoord: *'Valt de steen op de lemen pot, wee de pot; valt de lemen pot op de steen, wee de pot.'* De tegenstanders van Jezus, zij die Hem zullen verwerpen, zullen als een lemen pot die op een steen valt gebroken worden. En als steen op de lemen pot valt zal deze verpletterd worden.

De geestelijke leiders van het volk van Israël weten precies wat Jezus bedoelt. Zij zijn de pachters/huurders van de wijngaard. Zij zijn het die de Zoon en de Steen verwerpen. Het liefst willen ze Jezus gevangen laten nemen en Hem laten veroordelen voor Godslastering. Maar wat zijn ze bang voor de reactie van het 'gewone' volk.

Jezus is hier dé Struikelsteen van God. Iedereen die Hem verwerpt zal als een lemen pot gebroken worden. Het alternatief: Je laten verpletteren door zijn liefde. Een liefde die gaat tot het uiterste. Tot aan de dood aan het kruis!